

b) Z majątku Kamień Mściowski, w gminie Dwikozy, w powiecie sandomierskim, województwie kieleckim, należącego do Marjanny Szymańskiej, succ. A. Majewskiego 14531 m².

§ 2. Czasowemu zajęciu przymusowemu na rzecz Skarbu Państwa podlegają następujące obszary gruntów, będące własnością osób niżej wymienionych lub też osób, które je do dnia opisu i zajęcia nabędą, niezbędne według planu, wskazanego w § 1, przy budowie mostu kolejowego na Wiśle pod Sandomierzem:

a) Wieś Kamień, gmina Dwikozy, powiat sandomierski, województwo kieleckie:

Imię i nazwisko właściciela gruntu	Obszar gruntu, podlegający czas. zaj. w m ²
Filip Warzocha	868
Juljan Gałkowski	1342
Walenty Zmyj	1333
Franciszek Mirecki	1180
Walenty Zmyj	666
Jan Bidas	739
Succ. Marji Chmielewskiej	5451

b) Z majątku Kamień Mściowski, w gminie Dwikozy, w powiecie sandomierskim, województwie kieleckim, należącego do Marjanny Szymańskiej, succ. A. Majewskiego 47290 m².

§ 3. Grunty wymienione w § 1 podlegają natychmiastowemu zajęciu po dokonaniu opisu.

§ 4. Termin czasowego przymusowego zajęcia ustala się na 2 lata, licząc od daty dokonania opisu.

§ 5. Wykonanie niniejszego zarządzenia powierza się Ministrowi Kolei.

§ 6. Zarządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*
Prezes Rady Ministrów: *Al. Skrzyński*
Minister Kolei: *Chądzyński*

243.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej, Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Skarbu

z dnia 13 marca 1926 r.

w sprawie wykonania ustawy z dn. 3 marca 1925 r. o rozciągnięciu na część górnośląską województwa śląskiego mocy obowiązującej ustaw o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych lub zaginionych bez własnej winy, których śmierć względnie zaginięcie znajduje się w związku ze służbą wojskową (Dz. U. R. P. № 30 poz. 209).

Na podstawie art. 58 ustawy z dn. 18 marca 1921 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich

rodzin oraz o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych, których śmierć znajduje się w związku przyczynowym ze służbą wojskową (Dz. U. R. P. № 32 poz. 195), zmienionej przez ustawę z dn. 4 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 67 poz. 608) i ustawę z dn. 12 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. № 21 poz. 223) oraz na podstawie art. 3 i 4 ustawy z dn. 3 marca 1925 r. o rozciągnięciu na część górnośląską województwa śląskiego mocy obowiązującej ustaw o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin oraz o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych lub zaginionych bez własnej winy, których śmierć, względnie zaginięcie, znajduje się w związku ze służbą wojskową (Dz. U. R. P. № 30 poz. 209) zarządza się co następuje:

§ 1. Do kompetencji Ministra Spraw Wojskowych przy wykonywaniu na terenie górnośląskiej części województwa śląskiego wyżej wymienionych ustaw należy:

- 1) rejestracja, ewidencja i statystyka inwalidów wojennych,
- 2) utworzenie i działalność komisji wojskowo-lekarskich oraz inwalidzkich komisji odwoławczych,
- 3) leczenie i doleczanie kalektw i chorób, będących następstwem odbytej służby wojskowej,
- 4) proteżowanie inwalidów wojennych,
- 5) sprawy, związane z postępowaniem o uznaniu osób za zaginione bez własnej winy, o ile zaginięcie znajduje się w związku ze służbą wojskową.

§ 2. Do kompetencji Ministra Skarbu przy wykonywaniu na terenie górnośląskiej części województwa śląskiego wyżej wymienionych ustaw należy:

- 1) Przyznawanie, wymierzanie i wypłata zaopatrzenia pieniężnego na podstawie zatwierdzonych przez władze wojskowe orzeczeń komisji wojskowo-lekarskich, względnie orzeczeń inwalidzkich komisji odwoławczych, wymierzanie i wypłata dodatku za pielęgnację na podstawie orzeczenia komisji wojskowo-lekarskich i na wniosek organów Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, tudzież wymierzanie i wypłata dodatku na utrzymanie psa — przewodnika na wniosek organów Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

- 2) Przyznawanie, wymierzanie i wypłata rent wdowom i sierotom po inwalidach wojennych i po poległych i zmarłych lub zaginionych bez własnej winy, których śmierć, względnie zaginięcie znajduje się w związku przyczynowym ze służbą wojskową, oraz przyznawanie, wymierzanie i wypłata rent rodzinom inwalidów wojennych, umieszczonych w zakładach leczniczych, szkolnych i opiekuńczych.

- 3) Zamknięcie wypłaty rent w wypadkach, przewidzianych ustawą.

- 4) Zawieszanie wypłaty rent w myśl art. 26 ustawy z dnia 18 marca 1921 r. w brzmieniu artykułu 5 ustawy z dnia 4 sierpnia 1922 r.

- 5) Zmniejszanie rent w myśl art. 46 ustawy z dnia 18 marca 1921 r. oraz w myśl art. art. 33, 47, 48 ustawy z dnia 18 marca 1921 r. w brzmieniu art. art. 11, 13, 14 ustawy z dnia 4 sierpnia 1922 r. — na wniosek Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, względnie Ministerstwa Spraw Wojskowych.

- 6) Kapitalizacja rent — na wniosek Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

7) Nadawanie koncesyj monopolowych.

8) Wypłata należności z tytułu diet i kosztów podróży w wypadkach, przewidzianych w art. 7 ustęp 2 i 3 oraz w art. 50 ustawy z dnia 18 marca 1921 r. inwalidom wojennym i osobom niepozostającym w służbie państwowej.

§ 3. Do kompetencji Ministra Pracy i Opieki Społecznej przy wykonywaniu na terenie górnośląskiej części województwa śląskiego wyżej wymienionych ustaw należy wogóle wszelkiego rodzaju opieka nad inwalidami wojennymi oraz nad pozostałymi po inwalidach wojennych, po poległych i zmarłych, lub zaginionych bez własnej winy, których śmierć względnie zaginięcie znajduje się w związku przyczynowym ze służbą wojskową, o ile ta opieka nie należy w myśl § 1 i 2 niniejszego rozporządzenia do zakresu kompetencji Ministra Spraw Wojskowych lub Ministra Skarbu.

Do zakresu kompetencji Ministra Pracy i Opieki Społecznej należy w szczególności:

- 1) opieka nad zupełnie niezdolnymi do pracy oraz nad ociemniałymi inwalidami,
- 2) domy i schroniska inwalidów wojennych,
- 3) opieka nad sierotami po inwalidach wojennych oraz po poległych i zmarłych, lub zaginionych bez własnej winy, których śmierć względnie zaginięcie znajduje się w związku przyczynowym ze służbą wojskową,
- 4) szkolenie i reedukacja inwalidów wojennych,
- 5) pośrednictwo pracy oraz kwalifikowanie przy obsadzaniu posad i nadawaniu koncesyj,
- 6) normowanie pracy inwalidów wojennych w zakładach i przedsiębiorstwach,
- 7) przestrzeganie wykonywania przez odnośne instytucje i zakłady obowiązku zatrudniania inwalidów wojennych w myśl art. 54 i 55 ustawy z dnia 18 marca 1921 r.
- 8) stawianie wniosków o kapitalizację rent i czuwanie nad użytkowaniem kwoty, otrzymanej z kapitalizacji,
- 9) spółdzielnie i inne inwalidzkie instytucje samopomocy oraz wytwórnie inwalidzkie,
- 10) współdziałanie z Ministerstwem Reform Rolnych w sprawie osadnictwa inwalidów wojennych na roli — w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wojskowych,
- 11) koordynowanie działalności towarzystw i komitetów opieki nad inwalidami wojennymi,
- 12) rozporządzanie specjalnymi funduszami inwalidzkimi i wpływami pozabudżetowymi — na podstawie przepisów, opracowanych w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wojskowych i Ministerstwem Skarbu,
- 13) wnioski o przyznawanie dodatku na pielęgnację w myśl art. 49 ustawy z dnia 18 marca 1921 r. i o przyznawanie inwalidom ociemniałym dodatku na utrzymanie psów-przewodników, w myśl art. 40 ustawy z dnia 18 marca 1921 r.

§ 4. Wojewoda śląski przeprowadzi ostateczną likwidację wszystkich instancji urzędów rent wojskowych i sądów dla spraw rent wojskowych.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Ziemięcki*

Minister Spraw Wojskowych: *Żeligowski*

Minister Skarbu: *J. Zdziechowski*

244.

Rozporządzenie Ministra Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości

z dnia 12 kwietnia 1926 r.

o ustaleniu obowiązującego tekstu ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów.

Na zasadzie art. 32 ustawy z dnia 18 grudnia 1925 r. w sprawie zmian i uzupełnień w ustawie z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1926 № 15 poz. 84) zarządza się co następuje:

§ 1. Ogłasza się jako załącznik niniejszego rozporządzenia, ustawę z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. № 92 poz. 718) w brzmieniu, zmienionem ustawą z dnia 18 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. z r. 1926 № 15 poz. 84).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Reform Rolnych: *Radwan*

Minister Sprawiedliwości: *Dr. Piechocki*

Załącznik do rozp. Min. Reform Rolnych w poroz. z Min. Sprawiedl. z dn. 12 kwietnia 1926 r. (poz. 244).

U s t a w a

z dnia 31 lipca 1923 r.

o scalaniu gruntów.

I. Przepisy ogólne.

Art. 1. Grunty rozdrobnione i rozmieszczone w szachownicę oraz grunty nadmiernie zwięzione ulegają scaleniu (komasacji) przez przekształcenie w obszary, odpowiadające wymogom prawidłowego gospodarowania, drogą wymiany gruntów między właścicielami według przepisów niniejszej ustawy.

Za grunty rozdrobnione i rozmieszczone w szachownicę uważać należy działki jednego właściciela, oddzielone od siebie działkami innych właścicieli.

Za grunty nadmiernie zwięzione uważać należy z reguły działki, których długość przewyższa szerokość więcej niż 15 razy.

Art. 2. Wyłączone są od scalenia bezwzględnie:

- a) lasy, objęte planem gospodarstwa leśnego, o ile nie zachodzi potrzeba wyprostowania granic, lub wyłączenia obcych gruntów z lasu;
- b) grunty, na których są otwarte kamieniołomy i kopalnie minerałów użytecznych, jak: żwiru,